

ABELEIRA

Corylus avellana

SABÍAS QUE...? Pola súa flexibilidade úsanse as ramas ou as tiras da súa madeira en cestaría e tonelería, así como para confeccionar varas e bastóns. Un devandito popular castelán versa: «Al villano, con la vara de avellano».

Pertencente á familia Betulaceae. É propia de Europa e Asia oriental. No noso territorio medra espontánea, sobre todo na metade norte, e refúxiase en lugares frescos e umbríños no sur. Cultívase principalmente en Cataluña e Levante, aínda que é a miúdo enxertada en variedades máis resistentes.

Nome común: Avellano (cast.); Abeleira (gal.); Hazel (ing.).

Etimoloxía:

- *Corylus*: era o nome romano das abeleiras e o seu froito, a abelá, e deriva do grego *corys* 'casco', pois lle acompaña unha cuberta papirácea que se lle asemella
- *avellana*: deriva da cidade italiana Avella, onde abundaba esta planta

Descrición da especie: É un arbusto ramoso dende a base, ou pequena árbore que acada os 3-8m de altura. A súa copa é ampla e densa e de cortiza marrón pálida ou gris e profundamente estriada, a súa madeira é dura, flexible e moi resistente. As follas redondeadas, son suavemente pubescentes por ambas as caras, con bordos dobremente aserrados. As flores son unisexuais, é dicir, existen masculinas e femininas, e nacen a principios da primavera no mesmo pé de planta. As masculinas dispónse en longos filamentos, de 5-12 cm de longo, colgantes chamados amentos, que ao menor sopro de vento dispersan o pole. As femininas, unha vez fecundadas, forman o froito ou abelá, que se produce en grupos de 1 a 5, cada unha contida nun pequeno involucre que encerra ao redor das 3/4 partes da noz, sendo esta cuberta parcial de aspecto papiráceo que semella un casco. A maduración tarda de 7 a 8 meses e entón o involucre ábrese.

